

Arrest

nr. 178 498 van 28 november 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 augustus 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2016.

Gelet op de terechtzitting van 7 november 2016, waarbij de behandeling van het beroep op vraag van de verzoekende partij werd verdaagd naar de terechtzitting van 21 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LIJNEN, die loco advocaat G. FRANSIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDHI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting van 7 november 2016 gaf de raadsman van verzoeker aan dat hij er niet in was geslaagd om nog contact op te nemen met zijn cliënt en derhalve geen gevolg kon geven aan de in de beschikking van 3 oktober 2016 door de Raad gestelde vraag om toelichting te verstrekken omtrent de actuele situatie van verzoeker en meer specifiek om duidelijkheid te verschaffen omtrent de vraag of deze zich nog op het Belgische grondgebied bevindt. Verzoekers raadsman erkende dat in deze situatie niet bleek dat zijn cliënt nog een belang had bij het ingestelde beroep. Ook verweerder gaf te kennen geen kennis te hebben van een eventuele verdere aanwezigheid van verzoeker in het Rijk. De Raad is vervolgens ingegaan op de vraag van verzoekers raadsman om de behandeling van het beroep met veertien dagen uit te stellen om hem de kans te geven om alsnog in contact te treden met zijn cliënt en het bewijs aan te brengen dat deze nog in België aanwezig is.

Op de zitting van 21 november 2016 stelt de raadvrouw die loco verzoekers raadsman verschijnt dat deze laatste er niet in is geslaagd om zijn cliënt nog te bereiken. Zij betoogt dat het echter niet is uitgesloten dat verzoeker zich toch nog in België zou bevinden en stelt – ondanks het feit dat verzoekers raadsman zich op 7 november 2016 niet verzette tegen de vaststelling dat zou dienen te worden besloten tot het ontbreken van een actueel belang indien hij niet kon aantonen dat verzoeker nog op het Belgische grondgebied verblijft – dat niet zonder meer kan worden geconcludeerd dat verzoeker geen belang meer heeft bij het ingediende beroep. Zij wijst op het feit dat verzoeker reeds in 2010 een aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf te worden gemachtigd indiende en houdt voor dat een aantal gegronde grieven werden aangevoerd tegen de beslissing die door verweerder, in antwoord op deze aanvraag, op 19 augustus 2013 werd genomen.

Er dient evenwel rekening te worden gehouden met het feit dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts kan worden ingewilligd indien de aanvrager in België verblijft (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Aangezien niet wordt aangetoond dat verzoeker nog in België verblijft – en dit ondanks de vraag hiertoe in de beschikking van 3 oktober 2016 en het feit dat de Raad verzoekers raadsman een bijkomende termijn heeft toegestaan om dit aan te tonen – staat in casu niet vast dat verzoeker nog een belang heeft bij het ingestelde beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 augustus 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ongegrond wordt verklaard. Er blijkt evenmin dat verzoeker actueel nog een belang heeft bij zijn beroep gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 augustus 2013 aangezien niet blijkt dat hij heden nog verblijft op het Belgisch grondgebied of op het grondgebied van de staten die het Schengenacquis te volle toepassen.

De Raad merkt voorts op dat verzoeker, indien hij zijn belang bij het ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dient te vertonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe hij moet bijdragen, niet verstoren. Aangezien verzoeker woonplaatskeuze deed bij een advocaat, rustte op hem de verplichting om regelmatig contact met zijn raadsman op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier zijn volgehouden belangstelling te betonen voor de hangende procedure en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). Verzoeker heeft dit, gelet op de verklaringen van de raadvrouw die hem ter terechtzitting van 21 november 2016 vertegenwoordigt, niet gedaan en geeft aldus geen blijf van een voortdurende en ononderbroken

belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partij steeds verplicht is om haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van verzoeker in vraag wordt gesteld diende hij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijft verzoeker op dit punt in gebreke.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont dat hij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK